

Kníničský zpravodaj

Březen 2018

Zpravodaj městské části Brno-Kníničky

VZPOMÍNKY PAMĚTNÍKA HISTORIE VĚDECKOVÝZKUMNÉHO ÚSTAVU VODNÍHO STAVITELSTVÍ A HOSPODÁŘSTVÍ VUT V BRNĚ-KNÍNIČKÁCH

Počátkem prosince jsem si vyjel na invalidním vozíku v doprovodu manželky na okraj Kníniček, abych se podíval na bourání budov v bývalém areálu ústavu, jehož jsem byl 37 let zaměstnancem. Několik mohutných strojů připomínajících bájně stvůry konalo v hustém prachu a řevu motorů svými ocelovými čelistmi své dílo zkázy. S rozmachem byly bourány nejen budovy, ale i venkovní výzkumná zařízení, z nichž některá jsem sám navrhoval, budoval a provozoval. Ničen byl kus mého života, místo, kde jsem prožíval pracovní nadšení, ale i mnoho zklamání. Tam jsem se ale také seznámil se svou budoucí manželkou Marií, rozenou Burešovou.

Z nostalgických vzpomínek mne vyrušila paní Alenka Tullová z protější cukrárny. Přišla s myšlenkou, že bych měl, jako snad poslední žijící pamětník, napsat své vzpomínky na bouraný ústav, který byl po dlouhá léta nedílnou součástí naší obce.

Když jsem o návrhu uvažoval, zjistil jsem, že nemaje možnost opírat se při psaní memoárů o archivní prameny, musel bych se spoléhat výlučně na svou paměť, což by v mém věku téměř 90 let bylo velmi odvážné. Ale jak říká latinské přísloví *Audes fortuna juvat* – **odvážným štěstí přejí**. Tak do toho.

1. VZNIK VÝZKUMNÉHO AREÁLU VUT

Po skončení 2. světové války bylo v Brně opět obnoveno vysoké školství. Obnovena byla i Technika s novým názvem **Vysoké učení technické Dr. Edvarda Beneše v Brně (VUT)**. Měla 4 fakulty: stavební, strojní, elektrotechnickou a chemickou.

V roce 1952 došlo v dějinách VUT k tragickému zlomu: VUT bylo zrušeno a na jeho místě (údajně z rozkazu Stalina) byla založena Vojenská technická akademie (VTA).

Ze zbytků VUT, o které armáda neprojevila zájem, vznikla nová vysoká škola s názvem **Vysoká škola stavitelství v Brně** se sídlem ve zrušeném Alumnátu (Bohoslovecké fakultě) na Barvičově ulici 85. Výuka probíhala na čtyřicetidevíti místech v různých brněnských sálech, např. v sále Stadiónu na Leninově (nyní Kounicově) ulici a také v kinosálech.

Při předávání prostor Vojenské akademii vznikl problém, jak naložit s prostorami, ve kterých se nacházela vodní laboratoř. Tato vodní laboratoř byla jako výzkumná základna katedry hydrotechniky založená jako **první ve střední Evropě** profesorem Antonínem Smrčkem

již ve dvacátých letech minulého století. Během formálního jednání mezi vedením VUT a VTA bylo rozhodnuto, že **laboratoř bude vystěhována do prostor, které vybuduje na vlastní náklady armáda a to v místě, které zvolí VUT.**

1.2. Důvody výběru místa

Výběrem místa byl pověřen vedoucí katedry hydrotechniky a současně ředitel vodní laboratoře Prof. Ing. Dr. Stanislav Kratochvíl, DrSc. Vzpomněl si, že když vykonával stavební dozor na stavbě Kníničské přehrady v letech 1936–40, město Brno plánovalo vybudovat pod přehradou na polní trati Dolní Louky moderní úpravnu vody jako zdroj pitné vody pro Brno. Za tímto účelem bylo do přehrady zabudováno odběrné potrubí o průměru 600 milimetrů s uzávěrem. Záměr zůstal nedokončen, velká přednost této lokality však zůstala: **zásobování hydraulické laboratoře užitkovou vodou a po použití na modelech vodních staveb její vrácení samospádem do řeky Svatky**. Stačilo pouze prodloužit stávající odběrné potrubí od přehrady k laboratoři.

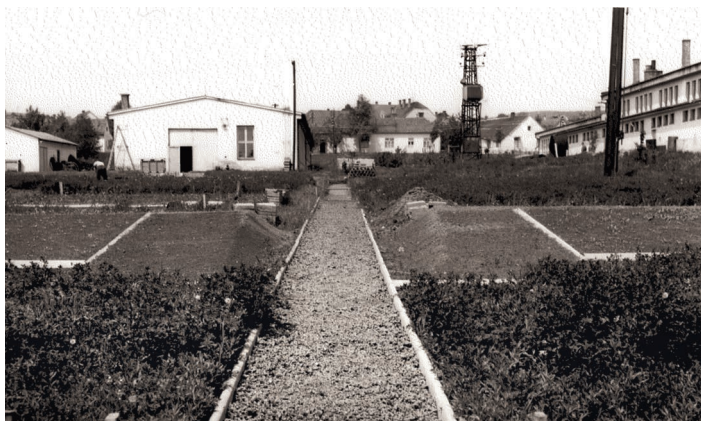
1.3. Výstavba a vybavení laboratoří

Kolem roku 1956 armáda vybuďovala v areálu dva objekty, jako náhradu za zabanou laboratoř na Veveří. Byly to dva přízemní dřevěné baráky kasárenského stylu.

Koncem padesátých let vznikla snaha vybudovat v areálu další laboratoř, která by sloužila jako výzkumná a výuková základna katedře hydromeliiorací. Počátkem šedesátých let bylo započato se stavbou. Náklady činily kolem 1 milionu tehdejších Kčs.

Budova A, zadní trakt, v popředí travní vzorkovnice na umělém svahu.

Část soustavy elementárních modelových povodí, v pozadí budova B a skladiště.

Stalo se, že během stavby náhlá povodeň z přívalového deště zaplavila stavební jámu. Voda a bahno se řítily z okolních polí po dnešní ulici K Bukovinám přímo na staveniště. Škoda byla značná. Aby se v budoucnu zamezilo podobným případům, nechala škola zřídit **ochranný násep. Dnes se na náspu nachází parkoviště aut, posezení pro hosty z protější cukrárny a dětské hřiště.**

Nová budova měla sloužit jak výzkumným, tak i výukovým účelům. Laboratorní místnosti tvořily tzv. pedologickou (půdoznaleckou) laboratoř, budova měla i prostornou posluchárnu, která kromě výuky hydromelioračního směru sloužila jako zasedací místnost ústavu. Ve druhé části budovy, úrovněově nižší, se nacházela velká laboratorní hala, zámečnická a stolařská dílna s příslušným strojním vybavením. Pevná výzkumná zařízení haly tvořil velký prosklený hydraulický žlab o rozměrech 100 x 230 x 1500 cm s nastavitelným sklonem, který sloužil výzkumu vodní eroze na zemědělských půdách, dále malý hydraulický žlab o rozměrech 100 x 100 x 1000 cm, rovněž prosklený a pohyblivý, určený pro výzkum na modelech vodních staveb a jejich zařízeních. Třetím pevným zařízením haly byl tzv. simulátor deště, jehož uměle vytvářený déšť sloužil výzkumu zákonitostí tvorby a průběhu srážkoodtokových povodňových a erozních jevů vyvolaných přívalovými dešti spadlými na zemědělsky obhospodařované půdy.

Za halou na otevřeném prostranství byla vybudována **dlážděná terasa** uzpůsobená **pro měření tlakových ztrát v okruzích závlahového potrubí.** Na terase se také nacházel sklonný půdní žlab pro měření srážkoodtokových jevů vzniklých na zemědělských půdách při přívalových deštích, v přírodních podmínkách. Žlab sloužil rovněž k měření proudění vody ve vysetých travních porostech.

K posledním venkovně vybudovaným výzkumným objektům patřila **soustava šesti elementárních povodí (políček) pro poloprovozní výzkum hydrologických procesů v povodích,** především vzniku povodní a erozních jevů z letních a zimních srážek. Soustava měla vlastní kanalizační síť a přístupové cesty byly většinou dlážděné. Součástí soustavy byla **meteorologická stanice druhého řádu** vybavená řadou rtuťových

půdních teploměrů pro sledování teploty půdy až do hloubky dvou metrů. Její součástí byla též řada mikrolyzimetrů pro sledování vlhkosti půdy a infiltrace (vsaku) srážek do podzemních vod. Pro pozorování výšky hladiny podzemních vod byla vyhloubena sonda do hloubky čtyř metrů.

Jako třetí byla vybudována **laboratoř zdravotního inženýrství.** Z řady budov výzkumného areálu byla budovou největší, polo-patrovou. V přízemní části se nacházela velká hydraulická laboratorní hala s přívodem přehradní vody a velkým stropním pojízdným jeřábem. V hale byl umístěn jeden hydraulický žlab s nastavitelným sklonem. V nadstavbě budovy se nacházela administrativní ústavu. Jako poslední byla realizována **montovaná provizorní stavba,** která zprvu patřila Geotestu a po roce 1985 byla převedena do majetku ústavu jako pracoviště radionuklidového výzkumu katedry hydrotechniky.

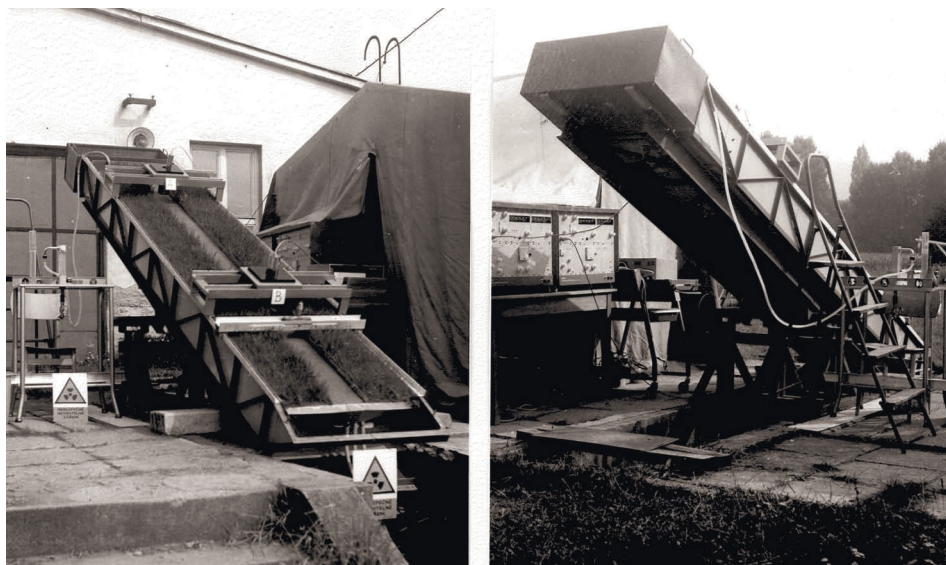
2.1. Reorganizace uskupení katedrových laboratoří

Koncem šedesátých let vedení školy rozhodlo spojit laboratoře, které dosud spravovaly katedry vodohospodářského směru, v jeden organizační celek a vytvořit z něho nový ústav s názvem **Vědeckovýzkumný ústav vodního stavitelství a hospodářství (VVÚVSH)** a do jeho čela jmenovat jako ředitele profesora Kratochvíla, doposud vedoucího katedry hydrotechniky.

Byly zřízeny pracovní skupiny podle výzkumného zaměření. Jejich vedením pověřil ředitel zkušené vědeckovýzkumné pracovníky z řad kandidátů věd (CSc.), nebo doktorů věd (Dr.Sc.). Ústav byl rozdělen do následujících pracovních skupin:

Skupina administrativně správní, skupina výzkumu fyzikálních, chemických a biologických procesů v přehradních nádržích Vír, Kníničky a Vranov, skupina hydrauliky podzemních vod, skupina agrohydrologie a meliorací, skupina hydrauliky říčních toků a vodních staveb, skupina filtračních deformací, skupina radionuklidového výzkumu a skupina laserové anemometrie.

Ústav rovněž umožňoval učitelům z různých vysokých škol a fakult VUT (Vysoká škola zemědělská v Brně, ČVUT Praha, fakulta strojní a stavební) využívat laboratorní prostory a jejich zařízení pro výzkum např. nových typů vodních turbin, odběrných a výpustných objektů vodních nádrží, umělohmotných trubních sítí, kořenových čistíren odpadních vod apod.

Sklonný půdní žlab s travním porostem, měření rychlosti stékání vody z deště.

Kolektiv pracovníků agrohydrologie: J. Oulehla, J. Hauptová a J. Pakandel.

3. HODNOCENÍ VĚDECKOVÝZKUMNÉ PRÁCE ÚSTAVU A JEJÍCH VÝSLEDKŮ

Vědeckovýzkumná práce ústavu se dělila na základní výzkum (teorie) a aplikovaný výzkum (požadavky praxe). Základní výzkum byl koordinován Československou akademií věd (ČSAV) a rovněž Slovenskou akademií věd (SAV). O vědeckovýzkumné úrovni ústavu svědčila skutečnost, že do funkcí koordinátorů hlavních úkolů, na jejichž řešení se podílely různé ústavy v ČSSR, byli jmenováni ředitel prof. Kratochvíl, prof. Hálek a doc. Kasprzak.

S postupem doby se ústav stával významnou a uznávanou vědeckovýzkumnou institucí a to nejen u nás, ale i v zahraničí. Na krátké studijní pobyty přijížděli hosté z Polska, Německa, Rakouska, Egypta, Sýrie, Mongolska, USA aj. Jako experti vyjížděli do zahraničí prof. Hálek (USA, Mexiko aj.) Ing. Čištín (Irák), doc. Kasprzak (Jugoslávie, Polsko, SSSR), Ing. Kališ (USA).

Ústav navštěvovaly různé zahraniční exkurze ponejvíce z SSSR, Polska, NDR, Rakouska aj.

Významnými vědeckými úspěchy dosáhla pracovní skupina **laserové anemometrie**. Stala se jediným pracovištěm u nás, které aplikovalo laser při měření pohybu vody a vzduchu. Pořádala pravidelné semináře a školení pracovníkům z jiných výzkumných ústavů.

Skupiny hydrauliky vodních toků a vodních staveb a skupina filtračních deformací úspěšně řešily potřeby praxe, zejména problémy pohybu splavenin v Labi, Odře a Ostravici, problémy výstavby vodních děl, jakými byly Novomlýnské nádrže, přehrady Dlouhé Stráně, Karolinka aj. Skupina řešila vodohospodářské problémy související s výstavbou atomové elektrárny Žarnoviec při Baltském moři v Polsku. Její členové se podíleli na práci mezinárodní komise pro záchranu jedinečného ekosystému, tvořeného meandry pohraniční řeky Odry v úseku Starý Bohumín – Kopytov.

Kolektiv pracovníků agrohydrologie: Ing. Šebela, J. Oulehla a doc. Kasprzak – vedoucí skupiny.

Skupina hydrauliky podzemních vod se podílela na výstavbě pražského metra, kde řešila problém ochrany tunelů metra před průsakem podzemních vod, podchodu pod Vltavou a problémy související s výstavbou vodního díla Gabčíkovo-Nagymaros na Slovensku, které rovněž plnilo funkci ochrany Žitného Ostrova před povodněmi.

Skupina agrohydrologie a meliorací, jejímž vedením jsem byl pověřen, vynikla v nové vědní disciplíně vodního oboru hydrologie, agrohydrologie (zemědělská hydrologie), která pojednávala o hydrologických procesech probíhajících v zemědělské krajině. Výzkum byl zaměřen hlavně na zákonitosti vzniku a průběhu povrchových odtoků z přívaleových dešťů a tání sněhu z různě agrotechnicky obhospodařovaných pozemků (oraniska, uvláčená holá půda, podzimní a jarní obiloviny, okopaniny, pícniny apod.). Zkoumány byly procesy probíhající na půdách různého druhu (půdy lehké, střední a těžké). V areálu ústavu byla vybudována soustava elementárních povodí, vytypovány pozemky v okolí Kníniček, Rozdrojovic, Jinačovic a Medlánek, na kterých byly sledovány podmínky vzniku a průběhu odtoků a erozních jevů. Byly vyvinuty originální měřicí přístroje (automatický infiltrometr s elektrickou registrací průběhu vsaku vody do půdy, generátory a vlnovody mikrovln k distančnímu zjišťování fyzikálních stavů půd např. z družic). Byla vybudována a přístrojově vybavena kryopedologická laboratoř pro výzkum zmrzlých půd. O výsledky výzkumu projevila zájem armáda, která řešila problém nouzového přistávání letadel typu MIG.

V oboru aplikovaného výzkumu se skupina zaměřila na výzkum **funkce drénů**, zvláště nových umělohmotných druhů a řešila také problém ochrany drénů před zanášením. Zkoumali jsme **ochranu zemních svahů inženýrských staveb proti erozi** (ochranu svahů silnic, dálnic, přehrad aj.) **porosty různých druhů trav**. K výzkumu byl založen pokusný zemní svah ve sklonu 1:2, na němž byly umístěny plechové půdní vzorkovnice oseté vybranými druhy trav. Po vzrůstu trav byly vzorkovnice přemístovány do laboratorní haly pod simulátory deště a zkoumán protiodtokový a protierozní účinek porostu.

Jako vedoucí skupiny jsem byl vyznamenáván **cenami České akademie zemědělských věd, nejprve bronzovou, pak stříbrnou a v r. 2013 zlatou medailí „Za mimořádný přínos k rozvoji vědy a výzkumu v agrárním sektoru“**.

Pracoviště navštívil tehdejší ministr lesního a vodního hospodářství Josef Smrkovský, zmocněnec při OSN a pozdější ministr zahraničí Jiří Hájek (zajímal se o erozi půd), Henry Ford (vnuč známého automobilového magnáta) s manželkou, odborník na hloubkovou drenáž, prof. Mualem z Technologického ústavu v Tel Avivu (Izrael) a jiní. Vrcholem byla plánovaná návštěva tehdejšího prezidenta Antonína Novotného, která se měla uskutečnit v lednu r. 1968. V prosinci 1967 Státní bezpečnost prováděla přípravu laboratoře po stránce bezpečnosti. Prohledávala všechny kanály a šachty, kde by mohlo hrozit hlavě státu nebezpečí. Návštěva se však neuskutečnila. V období tzv. Pražského jara v r. 1968 byl Novotný zbaven funkce prezidenta.

Největší pozornost budily práce na dálkovém průzkumu Země ze strany Akademie nauk v Moskvě. Začátkem

80. let jsem obdržel jako vedoucí skupiny pozvání do Moskvy, abych podal zprávu o dosažených výsledcích výzkumu. Byla mi nabídnuta funkce koordinátora ve všech lidově demokratických zemích včetně SSSR, které se dálkovým průzkumem Země zabývaly.

4. UKONČENÍ ČINNOSTI A ZRUŠENÍ ÚSTAVU

Radikální změny, k nimž došlo v naší společnosti po roce 1989 nastaly i na naší vysoké škole. Získala zpět dříve zabavené prostory, ale vznikla i snaha zbavit se prostor od školy místně odloučených. V roce 2003 bylo rozhodnuto zrušit areály VVÚVSH v Kníničkách a ve Veverské Bítýšce a jejich pracovníky převést podle odborného zaměření na nově vzniklé ústavy, nahrazující dřívější katedry. Vznikl tak ústav hydrotechniky (dříve katedra hydrotechniky), ústav vodního hospodářství krajiny (dříve katedra hydromeliorací) a vodního hospodářství měst a obcí (dříve katedra zdravotního inženýrství). Změnil se i charakter výzkumu, který postupně přecházel od náročného experimentálního výzkumu v přírodě na teoretické modely s aplikací výpočetní techniky.

Areál ústavu v Kníničkách odkoupilo město Brno (údajně za 3 mil. Kčs), areál ve Veverské Bítýšce byl vrácen původnímu majiteli. Město Brno dalo areál v Kníničkách k užívání Zoologické zahradě, která dále pronajímala budovy různým soukromým firmám.

Na základě dohody mezi náměstkem primátora Mgr. Hladíkem a starostou MČ Brno-Kníničky Bc. Žákem bylo rozhodnuto budovy v bývalém areálu VVÚVSH zbourat a na jejich místě vybudovat školku pro 80 dětí, společně s jídelnou, nový dům s pečovatelskou službou a třiceti bezbariérovými byty, dále paraCENTRUM Fenix s multifunkčním sálem, dílnami, tělocvičnou, posilovnou, PC učebnou, ordinací a kavárnou. Část území bude mít parkovou úpravu, část území si ponechá ZOO Brno jako rezervu pro její potřeby.

Bourání areálu jsem přihlížel se smíšenými pocity. Na jednu stranu jsem cítil lítost nad ničením místa, které bylo po dlouhá léta částí mého života, na druhou stranu mám radost, že staré uvolňuje místo novému.

Rád bych se ještě dožil, abych mohl v novém domě s pečovatelskou službou trávit zbytek života, což by bylo jistě příjemné, ale v to již nedoufám. **Nové využití tohoto místa pro dobro mých spoluobčanů mne však naplňuje uspokojením.**

Doc. Ing. Klaudius Kasprzak, CSc.

Poděkování úřadu městské části:

Velmi rád bych poděkoval panu docentovi Kasprzakovi CSc. za jeho obsažné dílo. Význam bývalého Vědeckovýzkumného ústavu vodního stavitelství a hospodářství VUT v Brně-Kníničkách nám přiblížil v hospodářských, vědeckých a historických souvislostech. Unikátní dobové snímky velmi vhodně doplňují komplexnost díla.

Vzpomínky jsme však z důvodu místa ve zpravodaji bohužel museli zkrátit. Úplná verze pamětí a fotografie jsou zájemcům k dispozici na webu úřadu nebo přímo na úřadě. Práci jsme archivovali a je i přílohou kroniky 2017.

Martin Žák, starosta

SEZNAM bývalých zaměstnanců VVÚVSH – občanů Kníniček

Babjaková Edita, Burešová Marie starší, Drápalová, Dvořák Otto, Hauptová Jana, Hloušek František, Hloušková Jana, Hyl Zdeněk, Jančíková Dana, Jelínek František, Jelínek Jiří, Jelínková Františka, Káňová Hana, Kasprzak Klaudius, Kasprzaková Marie, roz. Burešová, Král Petr, Kučera Milan, Laciná Jana, Lukášková Margita, Mangl Miroslav, Michura Miloš, Muzikář Josef, Neužil Inocenc, Novotná Jarmila, Oulehla Jaroslav, Poula Ludvík, Spielvogelová Alena, Stejskal Antonín, Stejskal Lubomír, Turek Josef, Turková Stanislava, Vrzal Jan, Vrzalová Marie, Žáková Jana

Poznámka redakce: výše uvedený seznam nevychází z úředních záznamů ústavu, ale byl pořízen pouze na základě vzpomínek pamětníka.

Demolici staveb bývalého areálu VUT byla pověřena firma Moravostav Brno, konkrétně hlavní stavbyvedoucí Ing. Závodný a stavbyvedoucí Lukáš Kvapil. **S prací se začalo 30. října 2017. 10 zaměstnanců zde odpracovalo 50 pracovních dnů, měli k dispozici 3 velké bagry komatsu, 1 traktorbagr, mobilní drtičku a nakladač caterpillar.**

Odstranilo se na 14 objektů různého charakteru, zděné budovy, likusáky, garáže, přístřešky, šachty, litinové vodovodní vedení i schody v terénu. Na místě bylo ponecháno 11 000 tun drčené sutě, přičemž cca 7 tis. tun bylo použito na zpětné zásypy. Recyklát byl dvojího druhu, směsný-cihelný a recyklát betonový.

Pozemek byl urovnávaný za pomoci cihlového recyklátu a křoviny vykáceny. Stromy zůstaly, pouze se ořezaly poškozené větve.

Z areálu se odvezlo asi 150 tun železného šrotu a na skládku do Žabčic putovalo asi 200 tun lepenky a izolací.

Na demontáž azbestových komínů a azbestových desek z venkovního opláštění obou likusáků byla přizvaná odborná firma, která na speciální skládku odvezla asi 30 tun rakovinotvorného azbestu.

ÚMČ Brno-Kníničky

PŘEHLED PŘIJATÝCH USNESENÍ ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MČ KNÍNIČKY – 11. 12. 2017

Zasedání zastupitelstva MČ Kníničky začalo přijetím pravidelných usnesení, jako je schválení usnesení a zápis z minulého zasedání a programu právě probíhajícího zasedání.

Během zasedání byla dále přijata tato usnesení s kladným stanoviskem:

- návrh cyklostezky Brno-Jinačovice-Kuřim.
- návrh obecně závazné vyhlášky města Brna č. 11/2017 o nočním klidu bez připomínek.
- návrh obecně závazné vyhlášky města Brna č. 12/2011 o regulaci veřejné produkce hudby v pohostinských zařízeních a restauračních zahrádkách, za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku bez připomínek.
- termíny zasedání Zastupitelstva MČ Brno-Kníničky v roce 2018: 22. ledna, 5. března, 23. dubna, 4. června, 10. září.
- zastupitelstvo MČ Brno-Kníničky stanovuje v souladu s ust. § 72 a ust. § 84 odst. 2 písm. n) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), v platném znění a nařízením vlády č. 318/2017 Sb., o výši odměn členů zastupitelstva ÚSC, s účinností od 1. 1. 2018 odměnu:
 - za výkon funkce místostarosty ve výši 10.600 Kč měsíčně
 - za výkon funkce předsedy výboru zastupitelstva ve výši 2.160 Kč měsíčně
 - za výkon funkce člena výboru zastupitelstva ve výši 1.877 Kč měsíčně
 - za výkon funkce člena výboru, který není členem zastupitelstva, ve výši 1.500 Kč měsíčně
 - za výkon funkce člena zastupitelstva ve výši 635 Kč měsíčně
 - za výkon funkce předsedy komise ve výši 2.160 Kč měsíčně
 - za výkon funkce člena komise ve výši 1.500 Kč měsíčně.Zastupitelstvo MČ Brno-Kníničky v souladu s § 77 odst. 3 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, stanoví, že při souběhu výkonu několika funkcí se odměna neuvolněnému členovi zastupitelstva obce sčítá mimo místostarosty.
- poskytnutí dotací 2018 a stanovení jejich výše z rozpočtu městské části Brno-Kníničky žadatelům a uzavření veřejnoprávních smluv s nimi.
- rozpočet příspěvkové organizace Mateřská škola Studánka, Brno, Ondrova 25, příspěvková organizace na rok 2018.
- přebytečný rozpočet městské části Brno-Kníničky na rok 2018
- prodloužení termínu odevzdání nabídek na výběr zpracovatele architektonické studie, projektové dokumentace ke společnému územnímu a stavebnímu řízení, zadávací dokumentace a výkonu autorského dozoru v rámci projektu: „Přístavba a stavební úpravy tělocvičny Brno-Kníničky“ do 30. 3. 2018.

USNESENÍ Z MIMOŘÁDNÉHO ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MČ KNÍNIČKY – 19. 2. 2018

Na zasedání byl projednáván Platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně na akci „TI 115 Brno Kníničky, lokalita U luhu“.

Během zasedání po obsáhlé diskuzi nebylo přistoupeno k hlasování o návrhu usnesení.

Veškeré uvedené dokumenty, zápisy z průběhů zasedání a usnesení jsou zveřejněny na www stránkách MČ Kníničky, nebo k nahlédnutí na ÚMČ Brno-Kníničky.

Ing. Hana Juránková, místostarostka

BLOKOVÉHO ČIŠTĚNÍ V ROCE 2018

Strojní předčištění místních komunikací a chodníků od posypového materiálu: **23. 3. 2018.**

Blokové čištění místních komunikací a chodníků po ukončení zimního období: **30. 4. 2018.**

Blokové čištění místních komunikací, chodníků a komunikací Zákos: **1. kolo 20. 6. a 27. 6. 2018, 2. kolo 15. 10. a 22. 10. 2018.**

Čištění komunikací vnější Zákos: **9. 7. 2018.**

Oznámení blokového čištění

Provádění blokového čištění se oznamuje umístěním přenosných dopravních značek na komunikacích a jejich součástech, sedm dnů před tímto čištěním.

Povinnosti k zabezpečení blokového čištění

Každý je povinen umožnit čištění vozovek a veřejných prostranství zejména tím, že své vozidlo v den čištění odstraní nejpozději do 8. hodiny ranní z označených komunikací a jejich součástí.

Sankce

Občanům, kteří neodstraní svá vozidla ve stanovených termínech, lze uložit sankci podle § 19 odst. 5 zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích a případně podle ustanovení § 19 odst. 6 zákona č. 13/1997 Sb. – silniční vozidlo, které brání provedení blokového čištění odstranit na náklady jeho provozovatele.

Martin Žák, starosta

SBĚROVÝ DEN V ROCE 2018

V 1. pololetí se budou sběrové dny konat v:

sobotu 24. března od 8.00 do 12.00 hod.

sobotu 21. dubna od 8.00 do 12.00 hod.

sobotu 23. června od 8.00 do 12.00 hod.

Místo: křižovatka ulic U Kaple x K Bukovinám

S ohledem na nutné plnění platného znění zákona 185/2001 Sb., o odpadech, i během sběrových dnů považujeme za nezbytné znovu upozornit, že sběrové dny konané v MČ Brno-Kníničky jsou určeny **pouze pro sběr objemného odpadu** katalog číslo 20 03 07 (např. objemově upravený nábytek, matrace, peřiny, koberce, dětské autosedačky, plastový nábytek atd.) **a biologicky rozložitelného odpadu ze zahrad** katalog číslo 20 02 01 (tráva, listí, zelenina, objemově upravené, tj. pořezané kusy větví a kmenů maximálně o délce 50cm), **a to výhradně od občanů-fyzických osob nepodnikajících!** Během sběrových dnů je nutné se řídit pokyny obsluhy kontejnerů (řidičů vozidel). Nelze zajišťovat likvidaci jiných odpadů či úklid odpadů uložených mimo kontejnery. Další kontejner bude určen pro **železný odpad**.

Do kontejnerů na sběrových dnech tedy NELZE ODEBÍRAT např.:

elektrozařízení či elektroodpady (např. televize, monitory, PC, lednice, pračky, rádia, sporáky, vařiče, myčky, atd.), zářivky či úsporné žárovky, stavební odpady (např. „stavební suť“, sádkokarton, dveře, okna, izolační materiály, střešní krytinu, bytová jádra, sanitární zařízení, IPA atd.), nebezpečné odpady (např. obaly od barev, barvy, tiskařské barvy, tonery, cartridge, kyseliny, rozpouštědla, fotochemikálie, pesticidy, motorové a jiné oleje, baterie, akumulátory, atd.), pneumatiky, autosklo a ostatní autosoučástky, sklo, papír, PET lahve. Seznam sběrných středisek odpadů s aktuálními informacemi naleznete na <http://www.sako.cz/sso/seznam/>

Martin Žák, starosta

MÍSTNÍ POPLATEK ZE PSŮ

Upozorňujeme občany, že místní poplatek ze psů za rok 2018 je splatný k 31. 3. 2018.

Výše poplatku ze psa drženého:

- v bytovém domě
1 000 Kč/rok, za druhého a každého dalšího psa 1 500 Kč/rok
- v rodinném domě
400 Kč/rok, za druhého a každého dalšího psa 600 Kč/rok
- v jiných prostorách
400 Kč/rok, za druhého a každého dalšího psa 300 Kč/rok
- poživatel invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmů anebo poživatel sirotčího důchodu
200 Kč/rok, za druhého a každého dalšího psa 300 Kč/rok

Poplatek je možné uhradit bankovním převodem na účet číslo 19-17721621/0100 vedený u Komerční banky, a. s. v Brně, nebo hotovostně na pokladně ÚMČ Brno-Kníničky, Nová 11. Prosíme občany o včasnou úhradu poplatku s uvedením správného variabilního symbolu. Nezapomeňte také nahlásit nové psy, nebo pokud máte v MČ nově trvalý pobyt psa přehlásit na ÚMČ Brno-Kníničky, Nová 11. Informace o slevách, osvobození, přidělených variabilních symbolech apod. sdělí pracovník ÚMČ: **Tomáš Marčík, tel.: 546 210 216, email: financni@brno-knicky.cz**

AKTUALITY KNÍNIČSKÉHO SENIORKLUBU

Vážení a milí senioři, **v klubovně v krčku se scházíme každý první čtvrtěk v měsíci**, vždy v 10 hodin, tj. 5. 4., 3. 5., 7. 6. 2018.

Druhé setkání v měsíci probíhá již mimo klubovnu. Můžeme být na výletě nebo si užívat kultury, podle toho, jaký program si vybereme.

Naše nejbližší akce:

21. března: termální bazény, hotel Maximus
duben: výlet Vev. Bítýška/Jarošův mlýn, přesnější datum bude stanoveno podle počasí

6. května: Mahenovo divadlo, činohra Králova řeč

26.–27. května: výstava Minerály Brno na brněnském výstavišti
červen: výstavní cyklus Republika 100 (100 let od vzniku samostatného Československa)

Slovanská epopej na brněnském výstavišti
vycházka za brněnskými pamětihodnostmi ve spolupráci s KJM, s knihovnicí paní Pelánovou a PhDr. Hockeovou

Nové členy srdečně vítáme. Neváhejte, program máme bohatý :-)

Těšíme se na Vás!

Danuše Dundáčková, vedoucí Seniorského klubu

ZÁPIS DO MŠ STUDÁNKA NA ŠKOLNÍ ROK 2018 / 2019

Vydávání přihlášek:

3. dubna – 1. května 2018

– elektronicky

na www.zapisdoms.brno.cz

– v MŠ Studánka – 24. dubna,
8.00–11.30 hod.

– na OŠMT MMB, Dominikánské nám. 3,
u Mgr. Hanákové

**Zápis – přijímání vyplněných
přihlášek v MŠ:**

2. května v 10.00–16.30 hod.

3. května v 10.00–15.00 hod.

S sebou si přineste:

- elektronickou přihlášku potvrzenou dětskou lékařkou
- rodný list dítěte
- občanský průkaz zákonného zástupce

Přijímací řízení: od 9. května
Den otevřených dveří: 22. března
10.00–11.30 hod.

Jana Zrostová, ředitelka MŠ

BRIGÁDA NA ÚKLID LESNÍHO ALTÁNU A VZPOMÍNKA NA EMILA

Přijďte nám pomoci uklidit lesní altán

Kdy? 21. 4. 2018 od 10 hodin

S sebou vezměte košťata,
lopaty, kolečka, hrábě
Moc děkujeme

V uklizeném altánu
si v ten stejný den
zavzpomínáme na
našeho kamaráda **Emila Bartoně.**
Sejdeme se večer od 19 hodin.

U tábora za zvuku kytar a jiných
nástrojů, které si kdo donese,
zaspíváme, opečeme špekáčky,
poklábosíme s kamarády
a bude nám dobře.

Budeme rádi,
když k dobré
náladě
přispějete i vy.

Další akcí,
na kterou jste všichni srdečně zvaní, je

PÁLENÍ ČARODĚJNIC

**TRADIČNĚ 30. DUBNA
OD 17 HODIN PRO DĚTI,
OD 19 HODIN PRO DOSPĚLÉ**

Hry, zábava, občerstvení zajištěny.
Na Vás už jen zbývá,
abyste si donesli dobrou náladu.
Na všechny se těší
SOPKa, z.s.

KNÍNIČSKÁ CHASA

mezi sebe ráda uvítá všechny zájemce od 15 do cca 25 let, kteří se chtějí aktivně zúčastnit krojovaného veselí, a zatančit si s námi na Mladých kníničských hodech.

**INFORMATIVNÍ SETKÁNÍ SE USKUTEČNÍ
DNE 25. 3. 2018 V 16 HODIN
V PŘEDSÁLÍ TĚLOCVIČNY V KNÍNIČKÁCH.**

Těšíme se na Vás! V případě dotazů pište na: kninicskehody@email.cz

AHOJ DĚVČÁTKA A KLUCI!

Letos to bude už 10 let, kdy bylo poprvé součástí „Mladých hodů“ vystoupení malých stářek společně s chasou a zatancování Moravské besedy. Za ta léta se krojovaného veselí zúčastnily desítky dětí. Vždy krásné, vždy veselé, vždy usměvavé. „Mrňavé hody“, jak je nazval jeden tatínek, se staly neodmyslitelnou součástí této akce. Po několika letech, kdy se Martina věnovala svým mateřským povinnostem, jsme opět od Markéty Audy převzaly otěže a nácviky povedeme my: Martina Suchánková a Mirka Keprtová. Tak doufáme, že nás v tom nenecháte a v co největším počtu se přihlásíte. **Začínáme 4. 4. 2018 v 17 hodin v tělocvičně. Přezůvky (taneční střevíce) si vezmete s sebou.**

Takhle jsme začínaly:

... a tohle byly hody 2017:

Moc se na Vás těší Martina a Mirka

OSTATKY 2018

Vážení pozůstalí, střízliví i vožralí, začal kněz svůj ostatkový proslov. V sobotu 10. února sloužil zádušní mši za basu již po sedmé. Ostatkové zábavy i celodenního programu se zúčastnilo několik desítek dospělých i dětí v rozmanitých maskách.

Vůbec poprvé vyrazily masky do kníničských ulic už dopoledne. Na večerní zábavu Kníničské zvala jeptiška, vodník s kapříkem nebo třeba Karkulka s vlkem a babičkou. V doprovodu dalších masek lidem nabízeli kořalku, boží milosti i koblihy. Ani letos se průvod neobešel bez hudebního doprovodu harmoniky a houslí. Po poledni, když průvod končil v cukrárně Aničce, vyhlásila chasa i nejlepší masku. Kdo byl na průvodu, jistě ví, že titul získala posádka tanku, která po celou cestu zajišťovala bezpečí a bavila přihlížející.

Odpolední zábava patřila dětem, které se shromáždily v tělocvičně. Zábavným karnevalem je tam provedl klaun. Ten si pro děti připravil bohatý program, ve kterém nechybělo tvarování balónků a různé hry a soutěže. Když odpoledne vystřídal večer, sešli se v tělocvičně opět dospělé masky. V doprovodu Dechové hudby Svatobořáci protančili večer i část noci. O půlnoci navíc průvod masek vyprovodil basu k věčnému odpočinku. „Hříchy, které zde byli čteny, jsou i zčásti vymyšleny. Proto doufám milí draží, že se nikdo neurazí,“ zakončil svůj proslov kněz. Pozůstalí po mši oslavovali až do rána.

Všem, kteří nás podpořili ať už finančně, či pomocí při přípravách, zdobení a následném úklidu, i těm, kteří se zúčastnili, moc děkujeme. Poděkování také patří ÚMČ Kníničky za spolupráci. Těšíme se na Vás v příštím roce.

Kníničská chasa

NEJHEZČÍ MASKY ROKU 2018

v kategorii dětí: 1. vodníček, 2. Japonečka, 3. kočičky
v kategorii dospělých: 1. tankisté, 2. Malý princ a liška (cestovatelé po planetách, díky, že jste se stavili) 3. čarodějnice Hannah

HÁDANKA PRO CHYTRÉ HLAVY

Karkulka k nakousnutí a hladový vlk! Jak tohle dopadlo?!
Nebojte se, vlk karkulku nesežral. A víte proč?
Ináirategev ej ežotorP

MISTROVSTVÍ ČR, EVROPY A SVĚTA V HIP HOP DANCING A ANIČKA JAKŠOVÁ

Anička Jakšová přiváží v průběhu let domů do Kníniček jednu medaili za druhou. Loni spolu s taneční skupinou Magic Free Group získala již potřetí druhé místo na mistrovství Evropy. Titul vicemistryně a stříbrnou medaili má z polských Kielců, italského Riminni a z polského Walbrzychu. V letech 2014, 2015, 2016 a 2017 opakovaně obhájila svá prvenství na mistrovství České republiky. Loni v říjnu navíc vybojovala s MFG stříbrnou medaili za druhé místo na Mistrovství světa v dánské Kodani, a titul vicemistryně světa, což je zatím její největší taneční úspěch.

Vážení, milí čtenáři, možná nevíte, co přesně Anička tančí, ale neberte si to osobně :)

Na street dance (pouliční tance) totiž existuje mnoho pohledů, i ten Váš, a každý z nich má svoji pravdu. Jisté je, že hip hop přišel z USA, kde vznikl v 70. letech minulého století jako jedna z forem street dance a jednou z jeho kolébek je třeba Bronx. DJové tehdy začali porůznu míchat skladby na gramodeskách, zvýrazňovat bicí a různé rytmy z funk music a disco music a rapeři recitovali do funkových skladeb improvizované texty. Na tyto nové trendy zareagoval tanec, ve kterém se smíchaly různé taneční styly. **Hip hop** tedy obsahuje množství prvků například z DJing, MCing (rap), b-boying (breakdance), afro a baletu. Hip hop se také inspirovuje bojovým uměním, stylem reggae, tap dance, lindy hop, uproking, locking, popping, electric boogie nebo dancehall.

Proč hip hop a po kom to tancování to dítě má?

Po mamince. Tatínek, bývalý hokejista je přece jen z jiné branže. Maminka tancovala folklór stejně jako obě dcery. Anička si zatančila v naší malé chasě a její o osm let starší sestra Iva a Bořek Babáček byli v roce 2016 hlavními stárky velké chasy. I v hip hopu následuje

Anička lvu, která si tento druh tance vybrala jako devítiletá. Klasický balet se jí zdál málo dynamický.

Aničko, pověz nám něco o svém týdnu:

Trénujeme 3x týdně, před soutěžemi často i o víkendech.

Trénink trvá 1,5 hodiny. Běžně začínáme rozvíčkou, která může obsahovat i prvky jógy. Samotné tancování je náročné na dech a na svaly, takže trénink končíme uvolňováním svalů. Někdy přiřazujeme i kondiční tréninky.

Nedávno jsme natáčeli videoklip v pražské Lucerně s Leošem Marešem, Simonou Krainovou a Ondřejem Sokolem. Klip byl pozvánkou na každoroční brněnský taneční festival Life na Výstavišti.

Dá se říct, že se protančíš životem.

Asi ano :). Začala jsem tancovat, když mi byly čtyři roky, takže tanec je pro mě součástí života a vlastně jinou představu o životě ani nemám. Když jsem v autě nebo v obchodě a slyším hudbu, mám potřebu si zatančit. Kdybych měla víc času, věnovala bych se svým koníčkům, které jsem musela opustit. Sborový zpěv, kreslení i dramatický kroužek. Nechala jsem si alespoň hru na klavír a najdu si čas na lyže a kolo. Kdybych někdy

nemohla tancovat, určitě bych se k těm opuštěným zájmům vrátila.

Jaké schopnosti potřebuje tanečník na vrcholové úrovni?

To je právě to, musí si z tance udělat **svou hlavní prioritu**. Se vším všudy. Takže potřebuje vytrvalost, zodpovědnost a disciplínu. Taky musí mít rytmus, hudební sluch, prostorovou orientaci.

Jak probíhají světová mistrovství?

Loni se sjelo 37 národních týmů a všichni jsme odtančili v jeden den, ve dvou kolech. Druhý den dopoledne proběhlo semifinále nejlepších 12 týmů, a v odpoledním semifinále tančilo 6 nejlepších formací, které vybrala mezinárodní porota.

Velká Británie se umístila na prvním místě s výsledkem lepším pouze o jediný bod. My jsme byli druzí a nechali jsme za sebou takové státy jako Kanada, Rusko nebo jinak – takové taneční temperamenty jako jsou ty z Jihoafrické republiky.

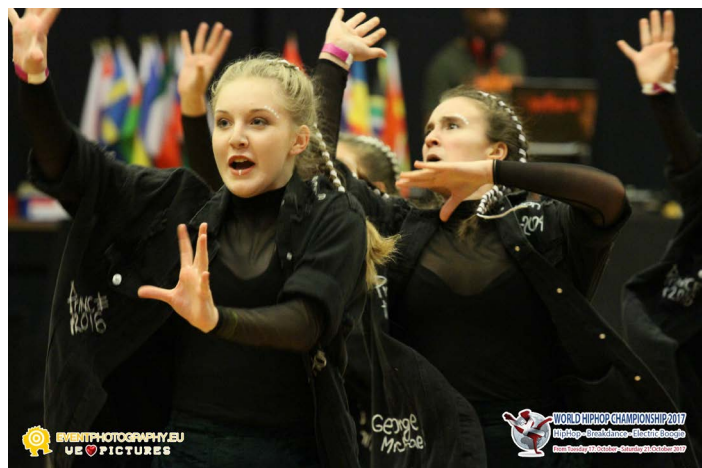
Poláci byli třetí, patří v hip hop dancing k nejlepším v Evropě i ve světě. Tančí velmi přesně a mají efektní formace. Je poznat, že u nich doma mají velkou konkurenci.

Loňskou taneční formaci Music Heaven můžete shlédnout na internetu pod odkazem: <https://www.youtube.com/watch?v=iG37ATdrtno>

Aničko, jak se zvládá mistrovství světa po psychické stránce?

Je to určitě velmi emotivní. Taneční formace trvá 3 až 4 minuty a po ní jsme vyčerpaní. Snažíme se odpočívat a případně sledujeme soupeřící týmy. Napjatě čekáme na listiny s týmy postupujícími do dalšího kola.

Nepochybuji, Aničko, shlédla jsem totiž tohle Vaše video: <https://www.youtube.com/watch?v=kEK93aebxLY>, které výstižně dokresluje leccos z toho, co jsi zrovna popsala. V sestřihu tu společně pre-

zentujete mladistvý elán, podporu dospělých kolem vás, přípravy a napětí před vystoupením. Jsou zde objety, slzy a obrovská radost z vítězství, hrdost a úcta k naší státní vlajce, kterou vyhazujete nad vás vysoko do vzduchu, abyste ji znovu chytili a umístili ji mezi sebe.

Poprosím teď Tvé rodiče, aby nám řekli, jak vidí Tvé tancování oni. Jsme rádi, že dcera má kolektiv kamarádů, že ztratila ostych a překonala své introvertní naladění.

Tancování je pro ni život i dřina.

I my jsme získali přátele. S ostatními rodiči tvoříme stmelenou partu a jako jeden velký fanklub doprovázíme děti na soutěže. Stali jsme se rovněž dobře zavedenou taxi službou a máme spoustu příležitostí procvičovat si logistiku a timing.

Až jednou Anička skončí soutěžení, nastane spousta volného času. Ale co potom s ním? :) S trochou nadsázky můžeme říct, že budeme mít i více peněz. Hip hop není zrovna v ohnisku společenského zájmu a tak se sponzoři moc nehrnou.

Aničko, jsi ctižádostivá?

:-) Dlouho jsem si přála zúčastnit se mezinárodní soutěže. To se mi splnilo postupem do Evropy. Po druhém místě na mistrovství Evropy v roce 2015, 2016 a 2017 a druhém místě na Mistrovství světa 2017 zbývá poslední meta, které bych chtěla dosáhnout. Zlato.

Aničko, držíme Ti palce. Nejen Tvá rodina, ale i my Kníničáci. Hodně zdraví, štěstí a zlatý úspěch!

Anna Jakšová, Irena Bubeníková

ONDREJ PELANEK, CZECH REPUBLIC, GOLD AWARD WINNER, YOUNG BIRD PHOTOGRAPHER OF THE YEAR

Takto nebo podobně uváděly česká a zahraniční média vítězství chlapce z Kníniček.

- V roce 2015 se stal nejlepším mladým fotografem přírody na světě!
- V roce 2017 se stal nejlepším mladým fotografem ptáků na světě!

Ondřeji, „**Souboj jespáků bojovných ve svatebním šatě**“, vítěznou fotografií v soutěži **The young wildlife photographer of the year 2015**, se Ti podařilo nafotit na poloostrově Varanger v Norsku, 500 kilometrů za polárním kruhem. Během polárního dne, téměř o půlnoci, po dvou dnech v krytu blízko tokaniště a při teplotách kolem nuly, se Ti povedlo ve správný moment zmáchnout spoušť.

Jak to bylo s fotografií „Volání vycházejícího slunce“, která vyhrála první cenu v soutěži The young bird photographer of the year 2017?

2015, Souboj jespáků bojovných ve svatebním šatě

2017, Volání vycházejícího slunce

Tato fotografie vznikla na jaře během fotovýletu do sousedního Maďarska. Rybáka bahenního v protisvětle vycházejícího slunce jsem vyfotil v úžasném mokřadu, kde kromě rybáků žije mnoho vzácných druhů ptáků. Jedná se o středně velkého ptáka, který se živí drobnými rybkami, obojživelníky, vodním hmyzem a koryši. Chytá je střemhlavým pádem do vody.

Gratulujeme Ti k tak krásnému ocenění. Přejeme Ti hodně dalších krásných fotografií a taky hodně krásných chvil s Tvojí cenou za první místo, dalekohledem Swarovski Optik CL Companion Binoculars, 8 x 30 mm.

Srdčně gratulujeme ke krásnému úspěchu i Tvému tatínkovi. Jeho fotografie slavíka modráčka tundrového se sice nedostala mezi tři vítězné, ale byla vybrána mezi finalisty v kategorii Birds in the

environment (Ptáci v přirozeném prostředí) ve stejné soutěži v kategorii dospělých.

S tátou Martinem jezdíme každoročně na fotograficko-přírodovědné expedice, které si pečlivě plánujeme a realizujeme. Tuto fotku nafotil táta na naší expedici do severního Norska na stejném místě, kde jsme fotili tokající jespáky bojovné. Další naše fotografie mohou zájemci najít na www.phototrip.cz.

Ondřeji, zbývá Ti čas i na jiné koníčky?

Hodně se věnuji biologii, ta mě fascinuje. Nejvíce znalostí mám asi o ptácích, ale zajímají mě i zvířata, buněčná a molekulární biologie, prostě biologie se vším všudy. Dále se věnuji stolnímu tenisu a občas si zahraji na keyboard. Poslední rok se trochu učím hrát na kytaru, to ale zatím není příliš úspěšné.

Co hry na hrdiny – RPG? Necháš se někdy zlákat počítačem?

Počítačovým hrám jsem nikdy nepropadl, vždy jsem šel radši ven. Teď už s tím nezačínám a radši dělám jiné věci.

Úspěšně vyhráváš biologické olympiády. Studoval jsi i seminář „Human, nature and technology“ (Lidstvo, příroda a technologie) na jedné z nejprestižnějších univerzit v USA, ve městě Princeton. Jak se Ti podařilo získat sedmnáctidenní stipendium?

CTM/Centrum pro talentovanou mládež vybralo deset českých studentů na základě výsledků soutěže, kterou tato organizace pořádala. Soutěž probíhala v několika kolech a její součástí bylo napsat esej v angličtině na předem neznámé téma. Tématem bylo: „Jak bych změnil svět, kdybych měl neomezené prostředky“.

A jak bys změnil svět?

Svět by nebylo špatně změnit v mnoha ohledech. Nicméně pro svou esej jsem si vybral změny v zemědělství vedoucí k dlouhodobé udržitelnosti, protože zemědělství nás všechny živí a je tedy nesmírně důležité.

Snažil bych se chránit zemědělskou půdu, zmenšil bych lány, utvořil remízky a větrolamy. Tím bychom především zabránili půdní erozi. Bylo by vhodné, aby půda po zorání nezůstávala holá, ale byla přikrytá například slámou, aby se hnojilo organickým materiálem, abychom nepoužívali tak těžkou techniku. Dnes eroze působící na polích devastuje půdu, která pak ztrácí kvalitu a bez použití chemických hnojiv by nám na ní moc nic nevyrostlo. To ale není dlouhodobě udržitelné a pokud si zničíme půdu, nebudeme mít co jíst. Je to velký problém nejen naší republiky, ale i celosvětový. Jestli chceme uživit lidstvo, musíme se o půdu starat.

Ondřeji, tyto důležité poznatky mě učili ve škole už před 25 lety.

Vidíte, a stále se nic nezměnilo!

Ondřej Pelánek, Irena Bubeníková

PŘÍRODA ZA HUMNY SE ZINOU LIŠKOVOU LÉČIVÉ BYLINY NA JAŘE

O léčivých bylinách je napsána spousta knih a každý má jistě doma nějaký atlas bylin, takže nechci vypisovat a opakovat veškeré údaje, běžně dostupné v literatuře. Ráda bych léčivé byliny představila také z trochu jiné stránky, upozornila na některé možnosti jejich širšího využití a dala náměty k zamyšlení.

Chtěla bych se věnovat postupně jarním bylinám, které jsou velmi důležité pro posílení zimou oslabeného těla, nejčastějším bylinám lesa, luk a strání v okolí Kníniček, bylinám, které se dají snadno pěstovat na zahrádce, a jedlým divoce rostoucím rostlinám, které lze použít v kuchyni zasyrova i k vaření.

Léčivé byliny lidstvo provázejí od nepaměti, léčení bylinami je nejspíš nejstarší odvětví medicíny. V dnešní době se lidé stále častěji k bylinám vrací a berou je jako jemnější alternativu pro navrácení nebo upevnění zdraví.

Z novodobých výzkumů je zřejmé, že většina nemocí není jen fyzického rázu, ale má původ psychosomatický.

Lidé, kteří dali důvěru pouze fyzické medicíně a nechtějí změnit něco na svém životě, většinou pouze stále zvyšují dávky chemických léků a přihlížejí zmenšujícímu se obsahu svých peněženek. Nemoc nás často trápí, dokud nepochopíme, že nestačí léčit jen tělo, je třeba změnit něco na svém životním stylu, na svých postojích, zvycích, na svém životě. I v tomto směru nám byliny mohou být velmi cennými pomocníky a ukazateli cesty.

Vnímavému a přemýšlivému člověku mohou prospět nejen obsahem svých léčivých látek při použití formou čajů, masť nebo tinktur, mnohdy i při použití zasyrova, ale mohou i pomoci objevit, co je v našem životě špatně a co je třeba změnit, na kterou stránku našeho životního stylu se zaměřit, co se pokusit pochopit. To vše nám byliny ukazují svou charakteristikou s vazbou na oblast léčivého působení, svými vlastnostmi, barvou, vůní, vytrvalostí nebo křehkostí, místem, kde rostou a mnohým jiným. Je jen na nás, jestli jejich poselství přijmeme, nebo ne.

Také existuje dost zvláštní fenomén, a to fakt, že svou nemocí často jaksi „přitahujeme“ určité byliny do své blízkosti. Všimli jste si někdy, že ve vašem okolí třeba najednou začnou růst některé rostliny, které tam dříve nebyly, nebo se některé významně rozmnoží? Napadlo vás někdy, že jsou to zrovna byliny, které by vám mohly pomoci s vaší nemocí? I toto může být námět k zamyšlení.

Mnohá z poselství, která nám byliny sdělují, jsou velmi individuální, neexistuje přesný všeobecný návod – výklad. Je třeba, aby se každý sám zamýšlel nad souvislostmi se svým vlastním životem – i v tom je však jejich síla, neboť to, na co přijdeme sami, má vždy větší váhu než to, co nám sdělí někdo jiný.

Zde se tedy pokusím jen dát podněty k zamyšlení. Ráda bych vás vyzvala, abychom na chvíli opustili pragmatický pohled a zkusili se zasnít a popustit uzdu fantazii.

Toto pojednání je zaměřené na okolí Kníniček, budu se tedy zabývat především bylinami, které se vyskytují v této lokalitě. A začíná jaro, takže nejdříve těmi druhy, které jsou k využití a ke sběru v tomto období.

První bylina, která na jaře rozkvétá, je **podběl lékařský**. Každý jistě zná malá žlutá sluníčka, která po zimě potěší naše oči podél cest, na stránkách, na pasekách. Podběl roste na lehkých, písčitých půdách, často na rumišťích, hromadách přesunutých zeminy při stavbě nebo úpravě lesa, nebo i na odpadních navážkách. Jeho výskyt se často

stěhuje, nezůstává příliš dlouho na jednom místě, takže musíme často hledat nové lokality. Nesnáší těžké půdy, takže po slehnutí navážek se často na tomto místě vytráčí. Pěstování podbělu na zahradě z těchto důvodů nebývá moc úspěšné. Podběl se množí semeny nebo podzemními oddenky.

Jeho účinnost je především v oblasti dýchacích cest – při nachlazení, bronchitidě, astmatu. Pro toto využití se sbírají hlavně květy, ale mohou se využít i květy v kombinaci s listy, které vyrostají po nějaké době po odkvetu a působí kromě dýchacího ústrojí i na pohybový

aparát, při bolestech kloubů, zánětech žil, proti křečím, na špatně se hojící rány, ekzémy. Bylina může být použita i jako pomocný prostředek při cukrovce nebo zánětlivých onemocněních střev.

V dřívějších dobách byl podběl součástí tabákových směsí a byl užíván i k uklidnění mysli.

Tato bylina nám svou charakteristikou naznačuje potřebu lehkosti v životě, nenechat se dusit těžkými situacemi, ambicemi, strnulými představami, „nekašlat“ na život sám, ale pohybovat se za sluncem, ve svobodě, volnosti, přizpůsobit se s lehkostí novým situacím, nelpět na starém. Jsou to milosrdná sluníčka, která zkrášlují hromady odpadu a ukazují, že i na takovémto místě může vykvést něco krásného a milého.

Co se týče fyzického použití podběle, je možné ho usušit a z květů i z listů z něj připravit čaj, květy je možné i naložit do pálenky a udělat tak tinkturu, která se potom užívá například místo kapek proti kašli. Ke stejnému účelu je možné použít i sirup z podbělových květů. Je vhodná kombinace s plicníkem, mátou, jitrocelem, diviznou. Čerstvé listy nebo rozmačkané kaše z nich, popřípadě i silný výluh je možné použít jako obklad při bolestech kloubů, zánětech žil, na rány, ekzémy.

Byliny trháme za suchého, nejlépe slunečného počasí v době kolem poledne a sušíme přirozeně ve stínu nebo v sušičce při teplotě do cca 35 °C. Květy sbíráme bez stonku.

Další časnou jarní bylinou je **plicník lékařský**. Jistě jste si všimli v lese barevných fialových a modrých kvítků tvarem podobných petrklíčům, s většími zelenými listy se světlými skvrnami. Listy mají kresbu podobnou lidským plicím, odtud i název této byliny. Plicník roste v řídkém listnatém lese, před prudkým sluncem kryt korunami stromů, nebo na okraji lesa. Plicník je možné pěstovat i na zahradě, ale je třeba mu zvolit stinné nebo polostinné stanoviště v blízkosti stromů. Plicník se množí semeny.

Jeho využití je stejné jako u podbělu zejména v oblasti dýchacích cest, a to i v případě vleklých plicních onemocnění, a jako protizánětlivý prostředek. Pomáhá i při regeneraci sliznic dýchacích cest a trávicího traktu, napomáhá rychlejší srážlivosti krve a také při hojení ran, příznivě působí na lymfatický systém.

Tato bylina představuje rozmanitost a hojnost, v rozmanitém společenství lesa, pokud tuto charakteristiku vezme vážně, dovede nás k toleranci a přijetí, a to nás může přivést k zamyšlení, zda toto rozplození nesouvisí se svobodnějším a volnějším dýcháním.

Bylina se dá využít sušená na čaj pro podporu odkašlávání a hojení zánětu sliznic, ale je možné z ní připravit i tinkturu naloženou do pálenky a užívat ji jako kapky. Na průduškové potíže je vhodná kombinace s podbělem, mátou, jitrocelem, diviznou.

Plicník má celkem jemnou nenápadnou chuť a jeho listy i kvetoucí nať se dají velmi dobře použít například do jarních salátů, polévek, nebo třeba i nakrájet na chleba. Pročasné jaro, kdy je tělo po zimě oslabeno nedostatkem vitamínů, je neocenitelný.

Sbírá se nať i list, a to za suchého, nejlépe slunečného počasí, suší se přirozeně ve stínu nebo v sušičce při teplotě do cca 35 °C. Bylinu není vhodné užívat dlouhodobě, není vhodná pro těhotné a kojící ženy a malé děti.

Velmi užitečnou jarní bylinou je **popenec břechanovitý**. Roste hojně na krajích lesa, na loukách, stráních, kolem cest a mnohdy i na zahradách. Je to plazivá bylina se vztyčenými částmi lodyhy s malými, zubatě kulatými listy, která posléze rozkvétá drobnými modrofialovými květy. Množí se semeny, ale i plazivým kořeňujícím oddenkem, takže často vytváří souvislejší porost.

Využití byliny je především zasyrova do salátů, polévek, pomazánek, ale i omáček, zapečených jídel apod. Je to chuťově příjemná voňavá rostlina, která může velmi oživit naši kuchyni. Používá se celá kvetoucí nať, pro kuchyňské využití zasyrova je dobré nať zbavit tvrdších částí stonku.

Kvetoucí nať je možné sušit a přidávat do čajových směsí, její působení je především protizánětlivé, zejména v trávicím, dýchacím a vyměšovací ústrojí, rozpouští hlen, je hojivá a dezinfekční, může pomoci při chorobách jater, detoxikaci, na podporu trávení a celkovou podporu látkové výměny, mírní bolesti hlavy. Můžeme ji využít i formou obkladů nebo koupelí na špatně se hojící rány, ekzémy, jako kloktadlo, na vymývání uší při zánětu z nachlazení, nebo ve formě masti, např. na křečové žíly.

Vhodná je kombinace téměř se všemi bylinami, je velmi univerzální a nemá prokázány žádné vedlejší účinky. Např. při bolestech v krku ji můžeme požit v kombinaci s tymiánem, šalvějí a listy ostružiny. Na podporu látkové výměny a při detoxikaci

v kombinaci s listy podbělu, řebříčkem, puškvorcem a andělikou. Může být součástí běžných čajových směsí.

V dřívějších dobách se popenec používal i v pivovarnictví, aby se pivo vyčistilo a dostalo lepší chuť, nebo i jako kadidlo.

Bylina pokrývá často větší plochy nepříliš vzhledných okrajů jiných porostů a tvoří tak krásný barevný a voňavý koberec pro potěchu zraku i čichu. Je poměrně vytrvalá, jen tak něčeho se nezalekne, ale přitom je jemná a voňavá, rozrůstá se do široka a pomáhá, kde se dá, i touto svou charakteristikou může být námětem k zamyšlení.

Sbírá se nať, a to za suchého, nejlépe slunečného počasí, suší se přirozeně ve stínu nebo v sušičce při teplotě do cca 35 °C.

Bylina, kterou jistě všichni znají, je **kopřiva dvoudomá**. Je to celkem běžná, ale svými léčivými účinky velice vzácná rostlina. Roste na krajích lesa, stráních, pasekách, často na skládkách a odpadních plochách, v příkopech a podél cest. Je známá svým pálivým účinkem při doteku, takže její využití zasyrova není vhodné. Sušená, nebo tepelně upravená tento účinek nemá. Kopřivové lístky raší brzy zjara a jsou významným zdrojem vitamínů, minerálů a očišty – známé jsou jarní kopřivové očištné kůry. Má vysoký obsah železa.

Kopřiva má posilující a detoxikační účinky, podněcuje látkovou výměnu v celém organismu, čistí krev, odstraňuje únavu, působí při zánětlivých onemocněních cest močových, při chudokrevnosti, proti jaterním a žlučnickovým chorobám, stimuluje funkci slinivky a snižuje hladinu cukru v krvi, takže se využívá jako podpůrný prostředek při cukrovce, působí antivirově – proti chřipkám, podporuje hojení ran, staví krvácení, působí na vysoký krevní tlak, při zúžení cév, zvyšuje aktivitu enzymů a zlepšuje prokrvení vnitřních orgánů, pomáhá při žaludečních vředech a plicních onemocněních, dně, kloubních onemocněních, revmatismu, používá se dokonce i při leukémii a roztroušené skleróze. Má vliv na úpravu menstruace a podporuje tvorbu mateřského mléka. Působí na léčbu ekzémů a alergií. Kopřiva rozpouští všechno, co do těla nepatří.

Sbírá se list i nať, nejlépe u mladých rostlin, a to za suchého, nejlépe slunečného počasí, suší se přirozeně ve stínu nebo v sušičce při teplotě do cca 35 °C. Pro sběr nedoporučuji místa, kde se kopřivě mimořádně daří, může se jednat o kontaminovanou půdu různými skládkami.

Kopřivu je možné míchat v libovolných čajových směsích, nejsou známy žádné vedlejší účinky. Je možné ji užívat i jednotlivě, např. jako kopřivový čaj pro jarní očistu nebo při konkrétních zdravotních potížích. Kromě čajů a nálevů lze kopřivu použít i v kuchyni. Výborná je např. polévka z kopřiv, kopřivový špenát – ten se dá udělat buď jenom z kopřiv, nebo v kombinaci s klasickým špenátem, kopřivy se dají přidat do zapečených pokrmů, na pizzu, spařeného do salátu. V dřívějších dobách se pilo i kopřivové pivo.

Kopřivy obsahují ve svém stonku silná vlákna, ze kterých se dají vyrobit nitě, plátno, lana, provazy, plachtovina, rybářské sítě a dokonce i papír. Tyto vlastnosti kopřiv byly v dřívějších dobách hojně

využívané, z jejich užití na výrobu jemných látek pochází i název mušelín. Také se používala jako součást přírodních barviv. Kopřiva nám také svou charakteristikou ukazuje, na co si dát v životě pozor. Je rostlinou s palčivými žahavými účinky, která se nedá snadno vytrhnout, ale učí nás umění chápat změny. Zpočátku se chová nepřátelsky, ale když se ji naučíme používat, je blahodárná. Takže nás to vede k zamyšlení, že nejvíce dospíváme po těžkých životních zkušenostech, které pro nás mohou být zpočátku bolestivé, ve skutečnosti však mohou přispívat k našemu očištění a vnitřní integraci. Kopřiva nás učí silné vůli, ale současně očištění se a spojení ve vnitřní harmonii.

.....

Další jarní bylinou, se kterou bych vás ráda seznámila, je **mařinka vonná**. Roste v listnatých lesích, kde vytváří svými plazivými oddeňky světle zelené plochy s drobnými bílými kvítky na vrcholu lodyh a s medovou vůní.

Sbírá se nať bezprostředně před květem, a to brzy ráno za suchého, nejlépe slunečného počasí, suší se přirozeně ve stínu nebo v sušičce při teplotě do cca 35 °C.

Bylina se užívá v malých dávkách, vysoké dávky mohou být nebezpečné. Mařinka má posilující a močopudné účinky, působí jako sedativum – účinkuje při nespavosti, přepracování, podráždění, bušení srdce a nepravidelné srdeční činnosti, jako podpůrný prostředek při nemocech jater, ledvin a močových cest, působí spasmolyticky a protizánětlivě a na ředění krve.

Většinou se používá krátkodobě jako součást čajových směsí. Lze ji používat i čerstvou ve formě obkladů z pomačkané natě proti bolestem hlavy, horečnatým otokům, na vředy a rány.

Mařinka byla za starých dob hojně využívána. Dávala se mezi prádlo na odpuzování molů, zavěšovala se do místností na osvěžení vzduchu a pro pocit pohody a radosti, přidávala se pro rozveselení do směsí šňupavého tabáku, také k ochucování likérů a vína.

Je to skromná jemná bylina, která svou vůní navozuje příjemný a radostný pocit blížícího se léta a dává tak životu perspektivu, roste pod ochranou stromů ve stinných lokalitách. Naznačuje i to, že není rozhodující vždy množství a velikost, ale někdy i jemná a něžná drobnost může zásadně ovlivnit náš život a rozproudit radost a tím i zdraví v našich žilách.

.....

Pampeliška, neboli smetanka lékařská, je další bylinou, kterou bych se chtěla zabývat. Pampelišku jistě všichni dobře známe. Někdo ji vnímá jako nádherné jarní zlaté koberce, záříci jako slunce na loukách, krajích lesa, kolem cest nebo i na zahradě, aby se později proměnily v jemné chmýří poletující ve větru, někdo jako nevítaný plevel v pečlivě udržovaném trávníku.

Možná ani netušíme, že pampeliška je jednou z nejcennějších bylin. Léčivá je celá rostlina. V časném jaru jsou její mladé lístky významným zdrojem vitaminů a minerálů při použití zasyrova do salátů nebo na chleba, je možné je však použít v kuchyni i tepelně

upravené všude tam, kde používáme zelené byliny nebo jiné listové rostliny. V období květu se její stonky dají jen tak syrové pojídat, což je obzvláště blahodárné pro nemocné cukrovkou. Z květů se vyrábí známý pampeliškový sirup,

využit lze i kořen, a to ve formě odvaru nebo šťávy zasyrova, dá se pojídat i celý, nebo sušený přidat do čajových směsí třeba i s natí, listy a květem. Vhodná je kombinace s březovým listím, čekankou, přesličkou, kořenem petržele a celeru, měsíčkem, šalvějí. Šťáva z rostliny patří k jarním kúram na čištění krve a zjasňuje zrak. Šťáva je výborná i ve směsi s kopřivou, řebříčkem a jitrocelem.

Znám je i pampeliškový likér, pivo nebo víno.

Sbírá se kořen, listy i nať s květy. Kořen na jaře a na podzim – v březnu, v říjnu, listopadu a suší se při teplotách do 50 °C. Listy se sbírají od časného jara do rozkvětu rostliny, stonky s květy při rozkvětu, a to kolem poledne nebo odpoledne za suchého, slunečného počasí, suší se přirozeně ve stínu nebo v sušičce při teplotě do cca 35 °C.

Pampeliška povzbuzuje trávení, působí močopudně a žlučopudně, při zánětech močových cest nebo střev, ledvinových a žlučových kamenech, které pomáhá rozpouštět a uvolňovat, při nemocech žlučníku, žloutence, zánětu žaludeční sliznice, podporuje látkovou výměnu, pomáhá při cukrovce a paradontóze. Působí jako přírodní antibiotikum. Vnitřně i zevně pomáhá při různých kožních chorobách, působí na celkové povzbuzení organismu, jako antirevmatikum, má vliv na vstřebávání mozkových edémů různého původu, pomáhá i při léčení leukémie a na křečové žíly. Je velmi silné diuretikum, lze ji používat při zánětech kloubů, pomáhá odstranit v kloubech usazeniny, které jsou jednou z příčin artritidy.

Pro své univerzální působení se v dřívějších dobách pampeliška používala jako všeobecný léčebný prostředek, z kořenů se dělala pampelišková káva, čaj z listů se používal na podporu psychické rovnováhy, dávala se i do kadidel.

Pampelišky jako malá sluníčka prosvětlují i jinak pustá a pošmourná zákoutí, rostou všude, kde je třeba i jen zrunko půdy mezi betonem, asfaltem, stačí jim velmi málo, aby zasvítily a potěšily každého, kdo jde kolem. Jsou velmi skromné na živiny, ale vše zužitkují do poslední částičky a rozdávají v hojnosti zdraví a radosti.

.....

Poslední bylinou, kterou bych se ráda v tomto pojednání zabývala, je **jitrocel kopinatý**. Je to bylina s růžicí přízemních listů, které bývají ve vyšším porostu vzpřímené, kvete nenápadnými šišticemi na dlouhém stonku.

Roste na loukách, pasekách, kolem cest, na mezích a v příkopech, často i na zahradách. Sbírá se list, a to po poledni za suchého, nejlépe slunečného počasí, suší se přirozeně ve stínu nebo v sušičce při teplotě cca 35 až 40 °C.

Bylina se používá buď ve formě sušených listů do čajových směsí – vhodná je kombinace s mateřídouškou, dobromyslí, proskurníkem, pelyňkem, kmínem, fenyklem, listem podbělu, nebo se zemědělym, vlašovičником, lékořicí. Používá se také čerstvá šťáva z listů zasyrova, jitrocelový sirup proti kašli nebo jenom čerstvé lístky do jarních salátů.

Bylina uvolňuje hlenu, působí při nemocech dýchacích cest a chronickém kataru průdušek, kašli, astmatu, při poruchách trávení, upravuje stolici. Má protizánětlivé účinky. Ve formě čerstvé šťávy působí při vředové chorobě žaludku, dvanácterníku a

tlustého střeva, dokonce i při Crohnově nemoci. Působí jako antibiotikum, pomáhá při bolestech zubů, hlavy a uší, při onemocněních jater a močových cest a kamencích všeho druhu. Zevně ve formě obkladů z rozmačkaných listů působí při mokvajících lišejích, zánětech očních víček nebo nehtových lůžek, na uzliny, nádory a při špatně se hojících ranách všeho druhu, včetně bérkových vředů – odtud pochází i jméno byliny. Může se použít i jako okamžitá pomoc při hadím kousnutí.

Semeno jitrocele snižuje hladinu krevního cukru, léčí žaludek a játra, mírně stimuluje krvetvorbu a upravuje peristaltiku tlustého střeva. Prakticky stejné využití má i příbuzný jitrocel větší.

Jitrocel je nenápadnou, ale velmi odolnou bylinou, která na cestách, příkopcích a mezích kolem cest odolává devastování dopravními prostředky a lidmi, stejně tak odolává i širokému spektru nemocí a problémů, je silná ve svém růstu i pomoci. I tato charakteristika pro nás může být výzvou.

O bylinách by se dalo psát mnoho, ale místo pro toto pojednání není neomezené, takže se pro tentokrát musíme spokojit s těmito podle mého názoru nejvýznamnějšími jarními bylinami.

Pro inspiraci přikládám ještě něco pro vaši kuchyni:

JARNÍ SALÁT

Základ salátu je dobré udělat z hlávkového, ledového nebo římského salátu, z čínské zelí, popřípadě z mangoldu. Pokud pěstujeme na zahradě mangold, tak je dobré ho na podzim nevytrhat, ale nechat na záhonku přes zimu. Na jaře nám vyžene mladé listy, které se dají použít třeba do salátu. K tomuto základu přidáme nadrobno nakrájené natě a listy bylin, které najdeme na zahradě nebo v okolní přírodě – listy jitrocele, pampelišky, řebříčku, česneku medvědího, nať popence, nať a listy plicníku, lístky meduňky, máty, dobromysli, tymiánu, třezalky, květy fialek a sedmikrásek. Je možné přidat i listy koprivy, avšak tyto je dobré nejdříve spařit, aby nepálily. Celou směs promícháme a ochutíme – třeba jen troškou soli, citronové šťávy a oleje. Salát je voňavý a výborný. Je výrazným zdrojem vitamínů pro zimou oslabené tělo.

V příštím čísle se budeme zabývat nejčastějšími bylinami lesa, luk a strání v okolí Kníniček. Přeji všem krásné jaro plné zdraví a radosti, třeba vám v podpoře tohoto rozpoložení pomůže i některá bylinka ve vašem okolí.

Zina Lišková

VALENTÝN, RADOVANEK ZABÓCHLÉCH!

Vo nějakým radovancu zabóchlých sme za bolša jako jůhani neměli vůbec žádné ánunk. Akorát se hrnul radovanec hajfáčů, kerýmu se hókalo MDŽ, radovanec háčka a radovanec kindošů. Ani vo mutrfestu tehdá nebyl žádné hantec.

To vokolo járu devatenáct kil a vosum pětsek sem zaskakoval v kapele za jedneho borca, keré byl zrovna ve válce. No a s tymplem klávesáka sem po něm zdědil na dobu určitó k pronájmu i jeho havaj. A ta měla nargle právě na Valentýna. Její mutra vůbec negómala, že existuju, ale zrovna inkriminované víkend měla bét někde v gébišu. S kocórem sme vařili těžké radovanec, že budeme mít na kéro volnoběh. Tak sme kaufli nějakó chálku, rákosky a lampu červa.

Hned ze startu sem zajel do kópelky a napustil si vanu. Zrovna sem si drhnul dóznu, dyž sem matně zaslechl nějaké lomoz a v tu ranu nade mnó stál nějaké cizí babáč. Házela na mě čučku jak morgoš na lopatu. Dohóklo mi, že je to tuty kocórova mutra, kerá jen vyslala do éteru šmėčkové cunt, aby vysondovala, jestli bude její vodlítek na kéro na sólovku, nebo si tam dolifruje nějakého borca.

Aby potenciální švígrmutra gómala, že su špica vychované kolík, máznul sem jí zdravicu a podal z vany plótvu, že su Žanek. Nahodila těžké lohec a až sem se vosušil, hodili sme fšici sicnu v obývákú. Vytáhli z ajkskysny lampu červa, nějaký válce a zdálo se, že je všecko v ókeju. Však jen do chvíle, gdy sem rozšafně srazil s ponku ten červené vajnoš přímo na bílé chlupaté tėbich.

Tak sem radši zaplul do šneků a urychleně nahodil mávačku. Prostě, já vždy gómal origoš způsobem vrtuknót do nějaký familky...

Slovíčka:

radovanec zabóchlých – svátek zamilovaných
ánunk – ponětí, znalost
mutrfest – svátek matek
tympl – místo
na kéro volnoběh – volný byt
rákosky, válce – cigarety
drhnul dóznu – myl si hlavu
šmėčkové cunt – vymyšlená informace, zpráva
morgoš – róm
švígrmutra – tchyně
lampa červa – láhev červeného vína
ponk – stůl
vtruknót – přijít, vtrhnout
familka – rodina

Honza Hlaváček

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA V KNÍNIČKÁCH

Tradiční Tříkrálová sbírka pořádaná Charitou České republiky, se v Kníničkách uskutečnila v sobotu 6. 1. 2018. Sběrka v Kníničkách proběhla již po 16té. Termín pořádání sbírky se v letošním roce shodoval s kalendářním svátkem Třech králů.

Koledníci byli: Tomáš Juránek, Ondřej Rörig, Jakub Otuba, Adéla Blatná, Tomáš Blatný, Adam Bubeník, Vít Staňek, Jan Dobrovolný, Magdaléna Veselá, Vítěslav Veselý, Jan Popelka, Michal Jiřík, Vít Jiřík, Zuzana Šajgalíková.

Vedoucí skupinek byli: Hana Jiříková, Markéta Staňková, Ludmila Staňková, Pavlína Veselá, Petr Neužil

Královské dělení

V roce 2018 se v Kníničkách vybralo 30 889 Kč

Darované příspěvky budou v letošním roce využity na projekty, které přispějí k udržení, zkvalitnění a rozšíření nabídky poskytovaných sociálních služeb pro lidi v těžké životní situaci na Brněnsku. Zejména se jedná o:

- rekonstrukci budovy na ulici Bratislavská, pro středisko Celsuz, které nabízí poradenství a pomoc lidem dlouhodobě nezaměstnaných, cizincům nebo lidem s duševním onemocněním,
- rekonstrukce Chráněného bydlení pro lidi s mentálním postižením a autismem na ulici Žabovřeská,
- rozvoj domácí hospicové péče v Brně,
- projekt Charitní záchrané sítě v Brně pro lidi v nouzi, kteří propadli sítí státní pomoci nebo žijí pod hranicí důstojného života.

V minulém roce 2017 se v Kníničkách vybralo 28 297 Kč. Vaše dary byly použity na:

- nákup polohovacích elektrických lůžek pro klienty Charitní ošetrovatelské služby v Brně,

– vznik Domácí hospicové služby v Brně, která pomáhá nevléčitelně nemocným lidem v jejich domácím prostředí,

– léčbu 16letého studenta s leukémií,
– Dětský dům Zábřovice, který pomáhá dětem ze sociálně slabých rodin.

Sběrku organizuje nezisková humanitární organizace Charita České republiky, která je **největším nestátním poskytovatelem sociálně zdravotních služeb** v České republice s více než stoletou historií. Její hlavní činností je pomoc potřebným na území Česka. Tříkrálová sbírka je největší dobrovolnickou akcí v **České republice, které se účastní více než 14 tisíc kolednických skupinek (přibližně 50 000 dobrovolníků)**, aby lidem

roznášeli radostnou zvěst o narození Božího syna a aby do pokladniček koledovali ve prospěch těch, kteří si sami nedokáží pomoci.

Mnoho našich spoluobčanů, které koledníci navštívili, si přálo, aby jim byl na dveře do domu proveden nápis K+M+B+2018. Tento nápis neznámá počáteční písmena jmen králů Kašpara, Melichara a Baltazara, jak se někteří domnívali, ale v překladu zní „Bůh žehnej tomuto domu“. Jednotlivé křížky jsou pak symbolem požehnání.

Děkujeme všem našim spoluobčanům, kteří vlídně přijímali koledníky a finančně přispěli nejen do pokladniček na pomoc lidem, kteří to potřebují, ale také hojně obdarovávali koledníky sladkostmi a ovocem. Děkujeme rovněž všem koledníkům (současným i minulým) a vedoucím skupinek, za účast na této dobrovolnické, charitativní akci. Poděkování patří také panu starostovi Martinu Žákovi za nevšední vstřícnost a pomoc při organizaci Tříkrálové sbírky.

Markéta Staňková, Milan Kučera

